

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Volnočasové aktivity na vybraných památkových objektech ve správě Národního památkového ústavu, územní památkové správě v Českých Budějovicích

Autor práce: Ivana Šmausová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Rudolf Svoboda

Předložená diplomová práce paní Ivany Šmausové s názvem „Volnočasové aktivity na vybraných památkových objektech“ má poměrně rozsáhlý úvod, v němž však není dostatečně jasně formulován hlavní cíl – který vyplývá s názvu. Autorkou zformulované tři cíle odpovídají zaměřením jednotlivých kapitol, což není úplně šťastné, protože jinak je logika struktury vcelku jasná: nejprve představit historické objekty obecně i konkrétněji – a následně ukázat „prakticky“ návrh zde profesionálně pořádaných volnočasových aktivit (což ostatně zcela správně považuje za těžiště své práce, viz s. 5). Nejvíce oceňuji, že autorka od počátku přemýšlí o nutnosti jednak profesionálně se o památky starat a rozumět historické tematice s nimi spjaté, a na druhé straně být profesionálem také v oblasti volnočasové pedagogiky. Toto vše se snaží ve svém návrhu konkrétní volnočasové aktivity nakonec skloubit.

Nejedná se tedy o práci historickou, ale historie zde má své místo v několika kapitolách a podkapitolách.

V kapitole následující po úvodu (má číslo 2, ale de facto se jedná o kapitolu první), která je nazvána „Volný čas v minulosti se zaměřením na historická sídla“, popisuje autorka nejprve problematiku péče o památky u na našem území až do současnosti, pak stručně hovoří o volném čase v současnosti a minulosti. Poté krátce a obecně hovoří o životě na hradě, zámku a v benediktinském klášteře, ve snaze připravit si tak půdu pro „konkrétní objekty“, o nichž bude psát v následující kapitole. Myslím, že se zde autorce nepodařilo zcela explicitně pojednat problematiku volnočasových aktivit – a poněkud matoucí jsou i příklady ze Švihova, Manětína a Kladruha u Stříbra, o nichž pak má teprve psát v následující kapitole.

Další kapitola (označená jako 3.) se konkrétně zabývá historií Švihova, Kladruha u Stříbra a Manětína. Škoda, že se zde nedrží stejné posloupnosti popisu (hrad-zámek-klášter) jako v minulé kapitole, to je opět pro čtenáře trochu matoucí, resp. nepochopil jsem logiku tohoto rozhodnutí. Také pověsti a legendy vázané na tyto tři objekty mají vlastní podkapitoly – což je vzhledem k rozsahu a důležitosti nadbytečné.

K následujícím kapitolám, v nichž diplomantka vytváří nejprve rámcový plán pro volnočasové aktivity ve zvolených objektech a následně zpracovává podrobně jednu z nich – nemám výhrady. Osobně si dokáži představit, že bych podle tohoto podkladu takovou aktivitu zrealizoval, ovšem musel bych si před tím přečíst tuto diplomovou práci a rozhodně by nezaškodilo hlouběji se ponořit do dějin každodennosti ve středověku, odborné literatury je k tomuto tématu dostatek.

Předloženou diplomovou práci **doporučuji** k obhajobě před odbornou komisí, navrhuji ji hodnotit jako **velmi dobrou**.

Rudolf Svoboda

V Římě, 15. 5. 2022.